

jeg selv har gjort mig skyldig i lignende Feil. — Endringsforslaget under Nr. 38 betegnedes tilligemed de andre Endringsforslag, der staae i Forbindelse hermed, af den ærede Ordfører som et Hovedændringsforslag, men han søiede til, at han ansaae det for allerede at være afgjort ved Afstemningen over et lignende Endringsforslag under en Lov, der staaer i nær Forbindelse med denne, og, da jeg maa give ham fuldstændig Ret deri, skal jeg ganske forbigaae det. Det forekommer ogsaa mig at være en Selvfølge, at dette Endringsforslag maa blive vedtaget, efterat et tilsvarende Endringsforslag er sat ind i den anden Lov. — Den ærede Ordfører fulgte imidlertid ikke den samme Regel, som han havde opstillet, da han kom til at omtale Endringsforslagene under Nr. 44, 45 og 46, thi det er dog ganske klart, at det af mig stillede Endringsforslag under Nr. 44 netop gaaer ud paa, i denne Lov at indsette usigtigt den samme Bestemmelse som den, der allerede er vedtagen og findes i Lovudkastet om Sogne- og Amtscommunernes Styrelse, og det forekommer mig altsaa, at man maatte vedtage Endringsforslaget under Nr. 44 af Hensyn til den Bestemmelse, som man har indsat i den nævnte Lov. Jeg skal erkjende, at det i og for sig kan være rigtigt, ligesom det ganske vist maa være meget behageligt for Indenrigsministeren, at disse Strids spørgsmål imellem to Communer om en Persons Skattepligt først komme til hans Afgjørelse, efterat alle Muligheder for at faae en Overenskomst istand ere udtømte, og, naar der i saa Henseende opstaaer Strid imellem en Kjøbstadcommune og en Sognecommune, kunde det altsaa forsaavidt være ret hensigtsmæssigt, at lade Amtsraadets Mægling — om jeg saa maa kalde det — gaae forud for Indenrigsministerens endelige Afgjørelse, men det forekommer mig, at en tilsvarende Bestemmelse da ogsaa maatte have sin Plads i den anden Lov. — Naar jeg under Nr. 46 har foreslaaet, at 2det Stykke af § 17 skal gaa ud, er det netop, som den ærede Ordfører bemærkede, fordi jeg troer, at det ikke er nød-

vendigt, idet Henvendelsen til Domstolene alligevel vil kunne finde Sted, naar Spørgsmaalet i Virkeligheden er af den Natur, at de kunne anses for at være competente. — Imod Udvalgets Endringsforslag under Nr. 59 finder jeg Intet at erindre.

J. Nee: Jeg har tilladt mig at begjære Ordet, for i Korthed at udtale mig om et Par af de Endringsforslag, der ere stillede af den høitærede Indenrigsminister. Den ærede Minister har foreslaaet, at Borgmesteren skal være født Formand i Byraadet. Som bekendt, var der ved 2den Behandling af nærværende Sag stillet et lignende Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), hvilket jeg dengang stemte for, og jeg skal derfor nu ogsaa stemme for den ærede Ministers Forslag. Jeg troer, at Enhver, der har noget Kjendskab til Forretningerne i de større Kjøbstæders kommunale Bestyrelser, og som vil betænke, hvilken bethdelig Udvidelse Forretningerne ifølge nærværende Lovudkast ville faae i Byraadene, idet der herefter skal lægges langt flere Sager ind derunder end tidligere, nemlig Skole-, Fattig- og Havnevesenssager, vil indsee, at det næsten ikke vil være muligt for nogen Borger i disse større Byer at paatage sig den Byrde, der vil være forbunden med at være Formand i et saadant Byraad; jeg troer nemlig, det vilde udkræve en Mands hele Tid, ja, at det maaskee vil være nødvendigt, at han faaer en lønnet Secretair til Hjælp ved den vidtløftige Correspondance, som dermed er forbunden. Jeg troer saaledes, at det næsten i alle Tilfælde vil være nødvendigt at overdrage denne Byrde til Borgmesteren. Det anses vel som en Rettighed, der skulde gives til Borgerne; men i Virkeligheden troer jeg, at det er en bethdelig Byrde. Man behøver ikke at være ængstelig for, at Borgmesteren derved skulde faae en for stor Myn- dighed. Det maa erindres, at han kun har en enkelt Stemme i Byraadene, som jo bestaae af mange Medlemmer, og at hans Magt altsaa